

Ярослава КОВАЛЬЧУК

Студентка факультету банківського бізнесу

Тернопільський національний

економічний університет

Науковий керівник:

к. е. н., доцент Чайківський Я. І.

ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПІДПРИЄМСТВ: ВПЛИВ БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВ

В умовах глобалізації та жорсткої конкурентної боротьби підприємства повинні приділяти особливу увагу інвестиційно-інноваційному розвитку, адже він впливає на рівень ефективності діяльності інституційної одиниці. Важливу роль в цьому процесі відіграють банківські установи, завдяки яким часто здійснюється фінансування. Хоч зараз в Україні є велика кількість перешкод, які зупиняють розвиток цієї сфери. Але наша держава активно працює над їхнім усуненням.

Метою дослідження є з'ясування впливу банківських установ на інвестиційно-інноваційний розвиток підприємств.

Активізація інноваційної діяльності малих підприємств в умовах ринкової економіки, передусім, пов'язана з пошуком джерел і форм інвестування, які повинні забезпечити баланс між інноваційними витратами та фінансовими можливостями. На сьогодні вибір малими підприємствами способів фінансування необмежений: від формування власного капіталу до різних форм запозичень, однак не завжди прийнятний. Недосконалість ринку та законодавчої бази свідчать про наявність значних проблем управління, що виступають головними факторами гальмування інвестиційно-інноваційного розвитку вітчизняних підприємств [2, с.156].

Особливості інвестиційної підтримки інноваційного розвитку підприємства визначаються рядом факторів. До них належать: рівень значущості інновацій; ступінь готовності інновації до реалізації; масштаб і характер ефекту, що забезпечує реалізацію інновації; рівень ризику інноваційної діяльності; необхідний розмір інвестицій в інновації (рис. 1).

Рис.1. Фактори, які визначають особливості інвестиційної підтримки інноваційної діяльності підприємства

Різноманітність джерел інвестування інноваційної діяльності визначає необхідність глибокого аналізу можливостей вибору кожного з джерел, переваг і недоліків їхнього використання (рис. 2)

Рис. 2. Джерела інвестування інноваційної діяльності підприємств

Важливим джерелом інвестування є позикові кошти: банківські кредити (у першу чергу довгостроковий і середньостроковий інвестиційний кредит); позикові кошти, які надходять від розміщення на біржовому чи позабіржовому фондових ринках облігацій, що спеціально випускаються; комерційний кредит постачальників матеріальних покупних ресурсів (запасів, сировини, напівфабрикатів, комплектуючих виробів, послуг контрагентів та ін.) при покупці цих ресурсів на виплату чи з відстроченим платежем; лізинг спеціально замовленого устаткування з відстроченим викупом його після того, як воно буде надане з дозволом використовувати його протягом визначеного часу на умовах оренди (при цьому можливий не один різновид такого лізингу - прямий, оперативний, фінансовий та ін.); коштів зарубіжних інвесторів. Вимагає перегляду практика законодавчої підтримки у вигляді податкових пільг окремих територій і цілих галузей виробництва.

Такі пільги мають надаватися інноваційним програмам і проектам, а також спеціальним зонам, бізнес-інкубаторам та інноваційним структурам. Існуюча податкова система в державі не стимулює залучення коштів комерційних банків і бізнесових структур на підтримку інноваційної діяльності[1].

Основними перешкодами активного використання банківських кредитів для фінансування інноваційної діяльності в Україні є[1, с. 4]:

а) висока вартість кредитних коштів (18–22% річних) і низька частка довгострокових кредитів (19,5%, 2006 р.);

б) обмеження попиту і пропозиції на кредитні ресурси для інноваційно-активних підприємств, що визначається якістю та обсягом ресурсної бази;

Відношення між обсягом банківських активів і ВВП коливалося в межах 17,3% у 1998 р. до 41% у 2006 р., проте й у 2007 р. рівень банківських активів є недостатнім;

в) переважання короткострокових коштів у ресурсній базі банків. Так, понад 22% вкладень із 2000 р. до 2003 р. було акумульовано на строкових депозитах терміном дії 1–3 місяці. Зростання частки довгострокових депозитів у їх загальній структурі відбувалося доволі повільно (43,75% у 2006 р.);

г) більш суворі умови кредитування інноваційних проектів, якщо порівнювати з іншими кредитними послугами вітчизняних банків.

Література:

1. Долишня Б.О. Фінансова підтримка малого підприємництва[Текст] //Вісник Львівської державної фінансової академії: збірник наукових статей. Економічні науки., 2005. – С. 4.

2. Прахалад К. К., Рамасвами, Венкат. Майбутнє конкуренції. Творення унікальної цінності спільно з клієнтами[Текст] / Пер. з англ. – К.: Вид-во Олексія Капусти (підрозділ “Агенції “Стандарт”), 2005. – 258с.